ORIGINALEKSEMPLAR

UDENRIGSMINISTERIET
DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
Markedsafdelingen

Markedsudvalg bil. 3 8

Folketingssekretariatet.
OMDELT 25 NOV. 1976

STORMGADE 10
1470 KØBENHAVN K.
TELEFON: (01) 12 28 25

60x1 BILAG M.1. NR 400.C.2-0
(BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

DATO 25. november 1976

./.

Til fordeling blandt medlemmerne af folketingets markedsudvalg og disses stedfortrædere fremsendes hoslagt i 60 eksemplarer notat vedrørende den øjeblikkelige forhandlingssituation med hensyn til forslaget til 6. rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

P.M.V.
E.B.

B. Melander

BØRGE MELANDER

UDENRIGSMINISTERIET
DEPARTEMENTET FOR UDENRIGSØKONOMI
Markedsafdelingen

Til medlemmerne af Folketingets
markedsudvalg og
disses stedfortrædere

STORMGADE 10
1470 KØBENHAVN K.
TELEFON: (01) 12 28 25

1 BILAG M.1 J. NR 400.C.2-0
(BEDES ANFØRT VED BESVARELSE)

DATO 19. november 1976

./. Vedlagt fremsendes det af ministeren for skatter og afgifter på udvalgets møde den 15. oktober 1976 lovede notat vedrørende den øjeblikkelige forhandlingssituation med hensyn til forslaget til 6. rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

Ivo Weijert

MINISTERIET FOR SKATTER OG AFGIFTER
Departementet for told- og forbrugsafgifter
10.november 1976. Journ.nr. A. 4560.

Notat.

Forslag til 6.Rådsdirektiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter.

Redegørelse for den øjeblikkelige forhandlingssituation. 1)

Forslaget til 6.momsdirektiv har bl.a. været forelagt folketingets markedsudvalg den 18.oktober 1974 og den 15.oktober 1976. Endvidere har et særligt landbrugsspørgsmål været forelagt den 19.november 1976. Behandlingen af forslaget i EF synes efter et rådsmøde (skatteministermøde den 21.oktober 1976, nu at være kommet ind i en afgørende fase. Et nyt rådsmøde er fastsat til den 16.december 1976. Der skal i det følgende gives en fremstilling af situationen, som den tegner sig nu.

Indledningsvis erindres om, at medlemsstaternes finansielle bidrag til EF ifølge Rådets beslutning af 21.april 1970 skal erstattes med en andel, der ikke må overstige 1 pct. af medlemsstaternes merværdiafgiftsgrundlag. For at opnå en retfærdig fordeling af denne

---

1) Der henvises iøvrigt til det markedsudvalget tidligere tilsendte notat af maj 1975, j.nr. A. 4098, om forslaget til 6.Rådsdirektiv, der var vedlagt følgende bilag:

1. Direktivforslaget,
2. Ændringer til direktivforslaget,
3. Notat af 12.september 1974 og
4. Direktivforslaget i hovedtræk sammenholdt med gældende danske regler.

forpligtelse forudsættes, at beskatningsgrundlaget for momsen i medlemsstaterne er ens, d.v.s. at reglerne om afgiftspligtens omfang og fritagelserne m.m. er ens. Det forudsættes derimod ikke, at der sker en harmonisering af afgiftssatserne. Det er på denne baggrund, at EF-kommissionen har udarbejdet forslaget til et 6.Rådsdirektiv om et ensartet beskatningsgrundlag for medlemsstaternes merværdiafgifter.

Det hidtidige arbejde med direktivforslaget har vist, at den oprindeligt påtænkte fuldstændige harmonisering af strukturen i medlemsstaternes momslovgivning ikke for tiden er mulig.

Der er derfor enighed om, at man - [illegible] væsentlige nationale interesser står på spil - nøjes med at opstille et endeligt harmoniseringsmål, således at medlemsstaterne i disse tilfælde indtil videre vil kunne opretholde en afvigende ordning. Man taler i denne forbindelse om en harmonisering senest på tidspunktet for "afgiftsgrænsernes bortfald". Dette er et meget langsigtet mål, som til sin tid vil kræve en enstemmig rådsbeslutning (Romtraktatens art. 99).

For andre afvigelser skal der fastsættes en harmoniseringsfrist på nogle år. Nogle medlemsstater og Kommissionen er nemlig af den opfattelse, at kun ganske få væsentlige afvigelser skal kunne bibeholdes på ubestemt tid. Andre medlemsstater - herunder Danmark - har udtalt sig imod en åremålsfrist, idet dog også disse medlemsstater er af den opfattelse, at der bør ske en gradvis tilpasning af de forskellige afgiftssystemer.

Da det harmoniserede beregningsgrundlag for momsen skal være basis for opkrævningen af en del af EF's "egne indtægter", forudsætter afvigelser fra det fælles grundlag principielt, at der ved beregningen af disse egne indtægter kompenseres for afvigelserne. Danmark har i denne forbindelse indtaget den holdning, at sådanne kompensationsberegninger bør foretages med den størst mulige nøjagtighed. Der vil efter al sandsynlighed blive

tale om en lang række - store og små - afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, og man har fra dansk side erklæret sig indforstået med, at der af administrative grunde kan gives afkald på kompensation i tilfælde, hvor afvigelserne kun påvirker de egne indtægter ubetydeligt. Man har fra dansk side givet udtryk for den opfattelse, at alle afvigelser skal være kendt, før man kan tage stilling til spørgsmålet om at undlade kompensation.

Man har fra dansk side på rådsmødet den 21.oktober 1976 samt ved andre lejligheder udtalt, at vedtagelsen af et fælles beregningsgrundlag for momsen kun er et enkelt led i den forestående omlægning af EF's finansiering. Herudover vil omlægningen indebære indførelse af en ny regningsenhed og optagelse af EF's finansielle bistand til udviklingslande på budgettet. Danmark har endvidere ønsket spørgsmålet om afvikling eller reduktion af de monetære udligningsbeløb inddraget i drøftelserne om omlægningen af finansieringen.

A. 10 politiske spørgsmål.

Allerede tidligt under drøftelserne af direktivforslaget blev 10 såkaldte "politiske spørgsmål" udskilt af den tekniske behandling af forslaget i Rådets gruppe for finansielle spørgsmål og forelagt COREPER til forlods behandling. Den danske indstilling til disse spørgsmål blev i et notat af 12.september 1974 forelagt folketingets markedsudvalg og godkendt på mødet den 18.oktober 1974. De 10 spørgsmål, hvoraf kun 8 blev realitetsdrøftet på rådsmøderne den 19.december 1974, den 24.november 1975 og den 21.oktober 1976, gennemgås i det følgende.

I. Fast ejendom.

Efter direktivforslaget skal der svares afgift ved erhvervsmæssig salg af byggegrunde og bygninger samt ved

lejlighedsvis salg af sådanne grunde og bygninger, inden de er taget i brug første gang.

Efter reglerne i den danske momslov er salg og udlejning af fast ejendom ikke omfattet af afgiftspligten.

Der er under de hidtidige forhandlinger konstateret et overvejende flertal for at inddrage fast ejendom under afgiftspligten, således at det endelige harmoniseringsmål skal være beskatning. Alle medlemsstater og Kommissionen er dog enig i, at medlemsstaterne indtil videre selv kan træffe afgørelse om, hvorvidt de vil undtage omsætningen af fast ejendom fra afgiftspligten.

II. Reduktion af beskatningsgrundlaget i tilfælde af manglende betaling.

Direktivforslaget bestemmer, at når leverancer af vare eller tjenesteydelser ikke betales helt eller delvis, reduceres beskatningsgrundlaget tilsvarende. De danske regler er i overensstemmelse hermed.

Spørgsmålet har ikke hidtil været drøftet på rådsmøder, men et flertal af medlemsstater går ind for forslaget.

III. Reducerede satser.

Direktivforslaget giver medlemsstaterne mulighed for at fastsætte flere afgiftssatser, d.v.s. højere eller reducerede afgiftssatser i forhold til normalsatsen. En reduceret afgiftssats skal dog fastsættes således, at der normalt er plads til at foretage fradrag for indgående afgift i det udgående afgiftsbeløb, der fremkommer ved anvendelse af den reducerede sats.

Efter den danske momslov er der kun én afgiftssats.

IV. Indenlandsk personbefordring.

Efter direktivforslaget omfattes indenlandsk personbefordring af afgiftspligten. Efter de danske regler er der ingen afgiftspligt for personbefordring.

På rådsmødet den 21. oktober 1976 blev et dansk ønske om, at personbefordring kan holdes uden for afgiftspligten indtil afgiftsgrænsernes bortfald, tiltrådt.

V. International personbefordring.

Direktivforslaget indeholder en bestemmelse om afgiftsfritagelse for international personbefordring ad sø- og luftvej.

Efter den danske momslov er international personbefordring ikke omfattet af afgiftspligten.

To medlemsstater holder fast ved forslaget om at begrænse afgiftsfritagelsen til international personbefordring ad sø- og luftvej, medens de øvrige medlemsstater - herunder Danmark - og Kommissionen går ind for, at det endelige harmoniseringsmål skal være en fritagelse af al international personbefordring.

Spørgsmålet vil blive taget op igen på rådsmødet den 16.december 1976.

VI. Udelukkelse af fradragsretten for visse indkøb.

Efter direktivforslaget kan der ikke foretages fradrag for momsen af visse nærmere angivne indkøb, der har karakter af indkøb til privat forbrug, såsom udgifter til logi, restaurant, kost, drikkevarer, underholdning, personbefordring og repræsentation. Den danske momslov indeholder lignende bestemmelser.

Medlemsstaterne er enige om, at fradragsretten bør nægtes for visse kategorier af udgifter, men der har ikke kunnet opnås enighed om den nærmere udformning af en bestemmelse herom. Kommissionen blev på rådsmødet den 21.oktober 1976 anmodet om at udarbejde et nyt forslag til mødet den 16.december 1976.

VII. Særlige ordninger for små virksomheder.

Direktivforslaget indeholder en bestemmelse om, at virksomheder med en årsomsætning på højst 4.000 regningsenheder (svarende til 30.000 kr. efter den gældende udregningskurs) kan holdes uden for afgiftssystemet. For Danmarks vedkommende ligger denne grænse efter de nugældende regler ved 5.000 kr., hvorimod de fleste andre medlemsstater anvender en grænse, der væsentligt overstiger den foreslåede grænse.

På rådsmødet den 21.oktober 1976 blev det foreslået, at medlemsstaterne ved beregningen af Fællesskabets egne indtægter skal kunne se bort fra virksomheder med en årlig omsætning på under 10.000 regningsenheder, uanset en eventuel lavere national grænse. Medlemsstater, der anvender en fritagelsesgrænse på over 10.000 regningsenheder, skal yde finansiel kompensation for den omsætning, der ligger mellem disse 10.000 regningsenheder og den nationale beløbsgrænse.

Medlemsstater med en fritagelsesgrænse, der overstiger de i direktivforslaget foreslåede 4.000 regningsenheder, skal kunne "pristalsregulere" denne grænse, men der skal i en protokolerklæring opnåes en henstilling om at benytte denne mulighed med tilbageholdenhed. Baggrunden for denne henstilling er, at man stadig stiler imod en fremtidig harmoniseret øvre fritagelsesgrænse i nærheden af de 4.000 regningsenheder. Der var på rådsmødet den 21.oktober 1976 ikke enighed om en sådan "pristalsregulering", og spørgsmålet vil blive drøftet igen på mødet den 16.december 1976. Der er således ingen problemer for Danmark, der kan bibeholde sin grænse på 5.000 kr.

VIII. Særordning for landbrugsvirksomheder.

Dette spørgsmål har været forelagt folketingets markedsudvalg på mødet den 19.november 1976.

IX. Nulsats.

Virksomheder, der afsætter varer og ydelser med nulsats, kan få godtgjort afgiften af indkøb, der vedrøre denne omsætning, uden at skulle beregne afgift af afsætningen af disse varer og ydelser.

Storbritanien og Irland, der i vid udstrækning anvender nulsatser, får ifølge direktivforslaget indtil videre adgang til at opretholde disse satser. Begge medlemsstater havde oprindelig stillet krav om at kunne indføre nulsats på nye områder. Samme krav er stillet fra dansk side med den begrundelse, at nulsats kan være et nyttigt økonomisk-politisk instrument.

På rådsmødet den 21.oktober 1976 stillede Kommissionen forslag om, at datoen, efter hvilken der ikke skal kunne indføres nulsats på nye områder, ændres fra 1.januar 1973 til 1.januar 1976. Herefter frafaldt Irland sit krav, medens Storbritanien fastholdt et ønske om at kunne foretage marginale tilpasninger i forbindelse med eksisterende nulsatser.

På rådsmødet den 16.december 1976 forventes det fastslået, at der er adgang til at anvende nulsats for aviser. Danmark har nulsats for aviser.

X. Afgiftsudvalget.

Efter direktivforslaget skal der nedsættes et afgiftsudvalg med repræsentanter for medlemsstaterne. Formandsskabet skal varetages af en repræsentant for Kommissionen. Udvalget skal beskæftige sig med alle spørgsmål om anvendelsen (fortolkningen) af fællesskabsreglerne vedrørende momsen.

Hvor der ikke opnås enighed blandt medlemsstaterne, skal Kommissionen ifølge forslaget kunne fastsætte bestemmelser på egen hånd. Under drøftelserne i Rådets gruppe for finansielle spørgsmål er denne kompetencebestemmelse blevet afvist af alle medlemsstater under henvisning til, at Ministerrådet i henhold til Romtraktatens art. 99 med enstemmighed træffer beslutninger om harmonisering af bl.a. medlemsstaternes momslovgivning.

Spørgsmålet om afgiftsudvalget har ikke hidtil været drøftet på rådsmøder. Derimod blev det på mødet den 21.oktober 1976 foreslået, at der nedsættes en komité til drøftelse af spørgsmål, der opstår som følge af afvigelser fra det fælles beregningsgrundlag, d.v.s. især kompensationsspørgsmål. Rådet vedtog at pålægge COREPER at udarbejde retningslinier for komiteen. Den danske holdning til denne komités kompetence er den samme som til afgiftsudvalgets kompetence.

Til mødet i folketingets markedsudvalg den 18.okto-

ber 1974 forelå ud over det nævnte notat af 12.september 1974 om de 10 politiske spørgsmål en redegørelse, benævnt "Direktivforslaget i hovedtræk sammenholdt med gældende danske regler". Der blev heri peget på nogle problemer, som forslagets vedtagelse i uændret form ville indebære for Danmark.

I det følgende redegøres i punkterne B og C for behandlingen af de væsentligste af disse spørgsmål.

B. Spørgsmål på et fremskredet forhandlingsstade.

1. Territoriet.

Efter direktivforslaget skal de harmoniserede momsbestemmelser anvendes på medlemsstaterne samlede nationale territorium.

Den danske momslov gælder for Danmark, bortset fra Færøerne, Grønland og Københavns Frihavn.

Færøerne er ikke en del af EF og derfor heller ikke omfattet af forslaget. F.s.v. angår Grønland og Københavns Frihavn er der - sammen med lignende afvigelser for andre medlemsstater - opnået enighed om, at disse territorier kan holdes uden for det harmoniserede momssystem. Det skal med mellemrum undersøges, om især hensynet til konkurrenceligevægten og Fællesskabets egne indtægter fortsat tillader, at de pågældende delterritorier holdes uden for afgiftssystemet. En ændring af disse særordninger vil kun kunne ske ved enstemmighed (art. 99 i Romtraktaten).

2. Afgiftspligt for advokater.

Ifølge direktivforslaget er tjenesteydelser, som udføres af advokater, omfattet af afgiftspligten i det omfang, disse tjenesteydelser ikke er knyttet til retsplejen.

I Danmark er advokatvirksomhed ikke afgiftspligtig, og man er derfor fra dansk side sammen med enkelte andre medlemsstater gået ind for, at al advokatvirksomhed skal fritages for afgiftspligt. Et flertal af medlemsstaterne går derimod ind for beskatning af al advokatvirksomhed.

Spørgsmålet blev drøftet på rådsmødet den 21.oktober 1976, hvor det blev besluttet, at COREPER skal foretage en fornyet undersøgelse af dette spørgsmål samt af spørgsmålet om den afgiftsmæssige stilling for andre liberale erhverv.

3. Afgiftspligt for bankvirksomhed.

Bankvirksomhed er efter direktivforslaget principielt omfattet af afgiftspligten, men forslaget indeholder væsentlige undtagelser herfra.

Efter de gældende danske bestemmelser er bankvirksomhed holdt uden for afgiftspligten.

På rådsmødet den 21.oktober 1976 blev det besluttet, at spørgsmålet skal drøftes pany i COREPER. Der er dog opnået enighed om, at de allerede foreslåede undtagelser fra afgiftspligten udvides betydeligt.

4. Afgiftspligt for kulturelle tjenesteydelser.

Efter direktivforslaget var en række nærmere definerede kulturelle tjenesteydelser, der præsteres af offentlige organer m.v., fritaget for afgiftspligt, medens samme slags tjenesteydelser skulle beskattes, når de i gevinstøjemed blev udført af private virksomheder. Forslaget ville f.eks. have medført en afgiftsmæssig forskelsbehandling mellem statsteatre og privatteatre.

Efter de gældende danske regler beskattes visse kulturelle ydelser, f.eks. teatre og biografer, medens andre fritages, f.eks. museer. Afgiftspligten er imidlertid knyttet til ydelsen som sådan og ikke til, hvem der udfører ydelsen.

Der synes at være mulighed for en kompromisløsning, hvorefter det i realiteten overlades medlemsstaterne at bestemme, hvor langt de vil gå i retning af at fritage offentlige kulturelle ydelser.

5. Afgiftspligt for kunstnere.

Ifølge direktivforslaget fritages ydelser, der præsteres af kunstnere, forfattere, foredragsholdere m.v., for afgiftspligt, når de pågældende ikke selv deltager

i udgivelsen el.lign.

Dette svarer i det væsentlige til de gældende danske regler, der dog tillige indeholder den særbestemmelse, at maleres og billedhuggeres salg af egne kunstværker fritages for beskatning.

På rådsmødet den 21.oktober 1976 blev det foreslået, at bestemmelserne om kunstnere m.v. skulle gælde fra direktivets ikrafttrædelsestidspunkt. På dansk foranledning blev det imidlertid aftalt, at anvendelsen af bestemmelserne kan udskydes. Den danske særordning for kunstneres salg af egne kunstværker vil således kunne opretholdes indtil videre.

C. Spørgsmål, som endnu er på et indledende forhandlingsstade.

1. Afgiftspligtige ydelser.

Som bekendt er det direktivforslagets udgangspunkt, at alle tjenesteydelser er omfattet af afgiftspligten, medmindre de direkte er nævnt som afgiftsfritagne. I den danske momslov er det omvendt således, at de afgiftspligtige tjenesteydelser udtrykkeligt er opregnet i loven.

Gennemførelse af direktivforslaget vil derfor medføre, at tjenesteydelser, der hidtil har været afgiftsfri i Danmark, inddrages under afgiftspligten. Eksempler herpå er nævnt ovenfor (personbefordring, advokater, banker og kulturelle tjenesteydelser, herunder kunstnere), hvor der tillige er redegjort for, i hvilket omfang inddragelse under beskatningen kan udskydes.

For en række tjenesteydelser gælder, at spørgsmålet om afgiftspligt endnu er på et indledende forhandlingstade. Eksempelvis kan nævnes pakkepost, teleydelser samt radio- og fjernsynsudsendelser, der ifølge forslaget skal være afgiftsfri, men hvor der fra dansk side ønskes afgiftspligt. Omvendt er det et dansk ønske, at f.eks.

rejsebureauvirksomhed fritages for afgift (af hensyn til konkurrencen med bureauer i nabolandene).

I forbindelse med spørgsmål om beskatning af ydelser opstår der et spørgsmål om stedet for beskatningen i tilfælde, hvor ydelsen præsteres over landegrænsen. Der drøftes for tiden regler, der skal sikre, at der hverken sker dobbeltbeskatning eller undladelse af beskatning.

2. Offentlige myndigheder.

Stat, amter og kommuner er ifølge direktivforslaget ikke afgiftspligtige for den virksomhed, der udøves i egenskab af offentlig myndighed. Udøves der anden virksomhed - fremstilling, handel m.v. - omfattes den af afgiftspligten, medmindre omfanget og arten er af en sådan karakter, at den ikke medfører konkurrencefordrejning. Disse regler vil ikke rejse problemer for den danske moms.

Efter de danske bestemmelser kan der pålægges en offentlig institution at svare afgift af varer og ydelser, der fremstilles eller præsteres til institutionens eget brug. En sådan regel findes ikke i forslaget, men da den skønnes nødvendig her i landet af hensyn til konkurrenceneutraliteten, bør det søges opnået, at den fortsat kan benyttes.

3. Afgiftens afregning.

Reglerne i den danske momslov om afgiftsperiodens længde (byerhverv 3 måneder - landbrug, fiskeri m.v. 6 måneder), angivelsesfristen (henholdsvis 1 måned 20 dage og 2 måneder 20 dage) og indbetalingsfristen (henholdsvis 1 måned 20 dage og 5 måneder 20 dage/8 måneder 20 dage) er ikke sammenfaldende med direktivforslagets regler. Det bør søges opnået, at de danske regler kan videreføres.

Herud over er andre, mere teknisk prægede spørgsmål genstand for drøftelse i Rådsgruppen for finansielle spørgsmål og i COREPER.